

[Helge Adam Møller]

Rigspolitichefens beregninger, hvori netop færdselspolitiet indgik som begrundelse for dette gebyr. Man forskede yderligere i det, og den 23. januar 1987 fik Finansudvalget igen et svar – jeg gør opmærksom på, at Socialistisk Folkeparti var repræsenteret i Finansudvalget – hvori det klart og tydeligt står, hvordan man har hævet gebyret fra 400 til 800 kr., hvilke beregningsmetoder der er anvendt, og hvor konklusionen er, at dette ikke er en skat i grundlovens forstand.

Socialistisk Folkeparti og andre partier i Folketinget reagerede ikke på dette. Jeg må derfor fastholde, at man vidste det. Hr. Gert Petersens parti vidste det, og alle andre vidste det.

Det fremgår som det sidste, at Ombudsmanden i 1986 afviste at realitetsbehandle en klage over størrelsen af gebyret for nummerplader, idet han henviste til, at det af finansloven for 1986 fremgik, at gebyrforhøjelsen fra 400 til 800 kr. var medtaget på indtægtskontoen.

Vi vidste det altså, i hvert fald de, der gad følge med.

(Kort bemærkning).

Gert Petersen (SF):

Selvfølge­lig ved næsten alle mennesker, hvad det koster at få udstedt et kørekort, også hvor meget det bliver dyrere. Spørgsmålet var, om vi godkendte det. Det gjorde vi i hvert fald ikke i SF; vi stemte ikke for den finanslov. Det var der mange andre grunde til end det dér med kørekortet; det gjorde vi altså ikke.

Min pointe er, at Folketinget gang på gang har stillet spørgsmål om disse sager. Med hen­syn til spørgsmålet fra Folketingets Skatte- og Afgiftsudvalg fra juni 1988 udspringer dette da af en fornemmelse hos Skatte- og Afgiftsudvalget af, at her er noget, vi må have undersøgt; her er åbenbart noget galt. Jeg citerede kun fra svaret, det indrømmer jeg, jeg kunne selvfølgelig også citere spørgsmålet, men det skal jeg spare forsamlingen for, for det er simpelt hen et spørgsmål om, om dette med overbetaling er i overensstemmelse med grundlovens § 43. Man får så at vide af regeringen, at det er det ikke, og så må man gå ud fra, at følgelig er der ikke tale om nogen overbetaling. Der må ligge mystiske omkostningsberegninger bag de 800 kr. for kørekort osv.

Så går statsrevisorerne og Rigsrevisionen i gang med sagen og spørger Rigspolitiet i det her tilfælde: Hvad er det for nogen beregninger, der ligger bag? Dem kendte Folketinget ikke tidligere. Jeg ved ikke, om ministeren har kendt dem; Rigspolitichefen har under alle omstændigheder kendt dem. Hvad er det for nogen beregninger, der ligger bag? Så begynder skandalen at køre, om jeg så må sige, for så viser det sig, at Rigspolitichefen i de administrative omkostninger, der skal betales for den ydelse, som nummerpladerne er, indregner en lang række aktiviteter, som udøves af færdsels­politiet.

Det er noget, der for alvor er kommet frem i denne omgang, og det er denne beregnings­metode, jeg mener ligger helt uden for det acceptable. Lad det koste det, det skal koste, men det må være på ærlig vis. Ellers er der tale om en skat, og så skal det behandles som en skat. Det er det, vi har fået at vide af regeringen selv gang på gang.

(Kort bemærkning).

Ole Espersen (S):

Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at et indlæg som det, hr. Helge Adam Møller afleverede, styrker behovet for en uvildig tilbunds­gående undersøgelse af hele ansvarsforholdet i denne sag.

Bemærkningen om, at de folketingsmedlemmer, der ikke har sovet, har kendt alle disse gebyrer og deres størrelse, er helt urimelig. Ordføreren henviser til statsrevisorernes bemærkninger, hvor der står, at eksistensen og størrelsen af de økonomisk betydningsfulde gebyrer som hovedregel har været kendt af Folketinget gennem de summariske anmærkninger til de årlige finanslove. Jeg ved ikke, hvor mange folketingsmedlemmer der læser de summariske anmærkninger til finansloven. Jeg tror ikke, det er særlig mange.

Folketinget har kendt det. Folketinget – hvad vil det sige? Ja, Folketinget som institution har haft disse tal i sin besiddelse, men der er da ingen, der i fuld alvor vil påstå, at de 179 folketingsmedlemmer læser summariske anmærkninger, så man som hovedregel ved, hvilke gebyrer der er, og hvilken størrelse de har. Det er en urimelig påstand.

Jeg gerne sige om spørgsmålene i 1987 fra Finansudvalget, at da fik man gang på gang